

Środa, 14 marca 2018 r.

P8_TA(2018)0069

Wytyczne w sprawie przyszłych stosunków UE i Zjednoczonego Królestwa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2018 r. w sprawie ram przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem (2018/2573(RSP))

(2019/C 162/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE) oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej z dnia 7 grudnia 2000 r. („Kartę”), ogłoszoną w dniu 12 grudnia 2007 r. w Strasburgu, która weszła w życie wraz z Traktatem z Lizbony w grudniu 2009 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 kwietnia 2017 r. ⁽¹⁾ w sprawie negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem w związku ze złożoną przez nie notyfikacją o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej oraz swoje rezolucje z dnia 3 października 2017 r. ⁽²⁾ i 13 grudnia 2017 r. ⁽³⁾ w sprawie stanu zaawansowania negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem,
 - uwzględniając wytyczne Rady Europejskiej (art. 50) z dnia 29 kwietnia 2017 r., wydane w następstwie notyfikacji złożonej przez Zjednoczone Królestwo na mocy art. 50 TUE oraz załącznik do decyzji Rady z dnia 22 maja 2017 r., w którym ustanowiono wytyczne negocjacyjne dotyczące umowy ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej określającej warunki jego wystąpienia z Unii Europejskiej,
 - uwzględniając wspólne sprawozdanie negocjatorów z ramienia Unii Europejskiej i rządu Zjednoczonego Królestwa z dnia 8 grudnia 2017 r. w sprawie postępów poczynionych na pierwszym etapie negocjacji na mocy art. 50 TUE dotyczących dobrze zorganizowanego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej, a także opracowany przez Komisję Europejską projekt umowy o wystąpieniu z dnia 28 lutego 2018 r.,
 - uwzględniając wytyczne Rady Europejskiej (art. 50) z dnia 15 grudnia 2017 r. oraz załącznik do decyzji Rady z dnia 29 stycznia 2018 r. uzupełniającej decyzję Rady z dnia 22 maja 2017 r. upoważniającą do rozpoczęcia negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie umowy określającej warunki jego wystąpienia z Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że celem negocjacji między Unią Europejską (UE) a Zjednoczonym Królestwem na podstawie art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) jest zapewnienie dobrze zorganizowanego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE;
- B. mając na uwadze, że art. 50 stanowi, iż w warunkach wystąpienia Zjednoczonego Królestwa należy uwzględnić ramy jego przyszłych stosunków z Unią;
- C. mając na uwadze, że ponieważ w grudniu 2017 r. osiągnięto wystarczające postępy w negocjacjach dotyczących kwestii wyjścia z UE, właściwe jest, aby w negocjacjach można było teraz zająć się ramami przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem, pod warunkiem osiągnięcia współmiernego postępu w negocjacjach dotyczących opracowanego przez Komisję projektu umowy o wystąpieniu;
- D. mając na uwadze, że negocjacje te mogą rozpocząć się dopiero wtedy, gdy główny negocjator UE otrzyma mandat do ich rozpoczęcia ze strony instytucji UE;
- E. mając na uwadze, że każda umowa w sprawie ram przyszłych stosunków będzie traktowana jako integralna część ogólnej umowy w sprawie wystąpienia i będzie stanowić podstawę obrad Parlamentu Europejskiego w trakcie procedury zgody;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0102.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0361.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0490.

Środa, 14 marca 2018 r.

- F. mając na uwadze, że w interesie wszystkich stron leży jak najdokładniejsze określenie ram przyszłych stosunków;
- G. mając na uwadze, że po wystąpieniu Zjednoczone Królestwo stanie się państwem trzecim niezależnie od tego, jakie ramy zostaną uzgodnione w odniesieniu do jego przyszłych stosunków z UE;
- H. mając na uwadze, że oprócz elementów zawartych w notyfikacji Zjednoczonego Królestwa z dnia 29 marca 2017 r. o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej, brytyjska premier wygłosiła szereg przemówień: w Lancaster House dnia 17 stycznia 2017 r., we Florencji dnia 22 września 2017 r., w Monachium dnia 17 lutego 2018 r., a ostatnio w Mansion House dnia 2 marca 2018 r.; mając na uwadze, że nie przedstawiła ona jeszcze spójnej wizji przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem;
- I. mając na uwadze, że Zjednoczone Królestwo i UE pozostaną bliskimi sąsiadami i nadal będą je łączyły liczne wspólne interesy; mając na uwadze, że te bliskie stosunki w formie układu o stowarzyszeniu między UE a Zjednoczonym Królestwem można by uznać za odpowiednie ramy przyszłych stosunków, dzięki którym te wspólne interesy, włącznie z nowymi stosunkami handlowymi, mogą być chronione i promowane;
- J. mając na uwadze, że zaletą układu o stowarzyszeniu dla przyszłych stosunków jest to, że oferuje on elastyczność, która umożliwia różne stopnie współpracy w wielu różnych obszarach polityki; mając na uwadze, że współpraca ta będzie wymagać od obu stron utrzymania wysokich standardów i zobowiązań międzynarodowych w wielu obszarach polityki;
- K. mając na uwadze, że zasadnicze znaczenie ma ochrona porozumień UE z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, w tym Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Porozumienie EOG);
- L. mając na uwadze, że UE i Zjednoczone Królestwo, jako występujące państwo członkowskie, mają nadrzędny obowiązek zapewnienia kompleksowego i wzajemnego podejścia do ochrony praw obywateli UE mieszkających w Zjednoczonym Królestwie i obywateli Zjednoczonego Królestwa mieszkających w UE-27;
- M. mając na uwadze, że w celu zachowania wszystkich części porozumienia wielkopiętowego z 1998 r. oraz praw ludności Irlandii Północnej Zjednoczone Królestwo musi dotrzymać swoich zobowiązań w celu zapewnienia, że nie nastąpi „uszczywnienie” granicy na wyspie Irlandii – albo za pomocą szczegółowych propozycji, które zostaną przedstawione w ramach negocjacji dotyczących przyszłych stosunków między UE a Zjednoczone Królestwo, w formie konkretnych rozwiązań dla Irlandii Północnej, albo poprzez dalsze dostosowywanie przepisów do dorobku prawnego UE;
- N. mając na uwadze, że postanowienia przejściowe, w tym przedłużenie pełnego dorobku prawnego UE, będą konieczne, aby w momencie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE nie ziszczył się scenariusz „upadku w przepaść”, a także aby negocjatorzy z ramienia UE i Zjednoczonego Królestwa mieli możliwość negocjowania umowy o przyszłych stosunkach;
- O. mając na uwadze, że właściwe jest, aby instytucje UE i państwa członkowskie, wraz z instytucjami publicznymi i prywatnymi, podejmowały prace w celu przygotowania się na wszelkie ewentualności, jakie mogą pojawić się w wyniku negocjacji;
- P. mając na uwadze, że jedność instytucji UE i państw członkowskich ma zasadnicze znaczenie dla obrony interesów Unii i jej obywateli na kolejnych etapach negocjacji, zwłaszcza w odniesieniu do ram przyszłych stosunków, ale także dla zapewnienia pomyślnego i terminowego zakończenia tych negocjacji;
1. przypomina, że art. 50 ust. 2 TUE stanowi, iż umowa określająca warunki wystąpienia państwa członkowskiego uwzględnia ramy jego przyszłych stosunków z UE;
 2. odnotowuje, że takie ramy przyszłych stosunków powinny przyjąć formę deklaracji politycznej związanej z umową o wystąpieniu; podkreśla, że treść deklaracji zostanie oceniona przez Parlament Europejski, gdy zostanie on poproszony o wyrażenie zgody na umowę o wystąpieniu;
 3. ponownie stwierdza, że umowa międzynarodowa w sprawie nowych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem może podlegać formalnym negocjacjom jedynie po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE i uzyskaniu przez nie statusu państwa trzeciego; przypomina, że zawarcie tej umowy może nastąpić wyłącznie przy pełnym zaangażowaniu i za ostateczną zgodą Parlamentu Europejskiego;

Środa, 14 marca 2018 r.

4. przypomina, że Parlament Europejski zaakceptuje ramy przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem tylko wówczas, jeśli ramy te będą w pełni zgodne z następującymi zasadami:

- państwo trzecie nie może mieć takich samych praw i korzyści co państwo członkowskie Unii Europejskiej lub członek Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) lub EOG,
- ochrona integralności i prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, unii celnej i czterech swobód, bez możliwości podjęcia sektorowego,
- zachowanie autonomii podejmowania decyzji przez Unię,
- ochrona porządku prawnego UE i roli Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) w tym zakresie,
- nieustanne przestrzeganie zasad demokratycznych, praw człowieka i podstawowych wolności, określonych w szczególności w Powszechnej deklaracji praw człowieka ONZ, europejskiej konwencji praw człowieka i podstawowych wolności oraz protokołach do niej, Europejskiej karcie społecznej, Rzymskim Statucie Międzynarodowego Trybunału Karnego i innych międzynarodowych traktatach Organizacji Narodów Zjednoczonych i Rady Europy dotyczących praw człowieka, jak również poszanowanie zasady praworządności,
- równe warunki działania, zwłaszcza odnośnie do stałego przestrzegania przez Zjednoczone Królestwo norm określonych w zobowiązaniach międzynarodowych oraz w prawodawstwie i polityce Unii w dziedzinie uczciwej i opartej na zasadach konkurencji, w tym pomocy państwa, praw socjalnych i pracowniczych, a w szczególności równoważnych poziomów ochrony socjalnej i zabezpieczeń przed dumpingiem socjalnym, środowiska naturalnego, zmian klimatu, ochrony konsumentów, zdrowia publicznego, środków sanitarnych i fitosanitarnych, zdrowia i dobrostanu zwierząt, opodatkowania, w tym walki z unikaniem opodatkowania i uchylaniem się od opodatkowania, prania brudnych pieniędzy, a także ochrony danych i prywatności, wraz z jasnym mechanizmem egzekwowania przepisów w celu zapewnienia zgodności,
- ochrona umów zawieranych przez UE z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, w tym Porozumienia EOG, oraz utrzymanie ogólnej równowagi tych stosunków,
- ochrona stabilności finansowej UE i zgodność z jej systemem regulacyjnym i systemem nadzoru, a także standardami w tym zakresie, oraz ich stosowanie,
- właściwa równowaga praw i obowiązków, włącznie ze współmiernymi wkładami finansowymi w stosownych przypadkach;

5. ponownie podkreśla, że układ o stowarzyszeniu wynegocjowany i uzgodniony między UE a Zjednoczonym Królestwem w związku z jego wystąpieniem na mocy art. 8 TUE i art. 217 TFUE mógłby stanowić odpowiednie ramy przyszłych stosunków i zapewnić spójne ramy zarządzania, które powinny obejmować solidny mechanizm rozstrzygania sporów, co pozwoli uniknąć mnożenia umów dwustronnych i niedociągnięć, które charakteryzują stosunki UE ze Szwajcarią;

6. proponuje, by te przyszłe stosunki opierały się na następujących czterech filarach:

- stosunki handlowe i gospodarcze,
- polityka zagraniczna, współpraca w zakresie bezpieczeństwa i współpraca na rzecz rozwoju,
- bezpieczeństwo wewnętrzne,
- współpraca tematyczna;

Ramy przyszłych stosunków

7. zauważa, że biorąc pod uwagę wspólną podstawę wartości podzielanych przez UE i Zjednoczone Królestwo, ich bliskie powiązania i obecne dostosowanie regulacyjne w niemal wszystkich dziedzinach, bliskość geograficzną i wspólną historię, w tym członkostwo Zjednoczonego Królestwa w UE przez ponad 40 lat, a także rolę Zjednoczonego Królestwa jako stałego członka Rady Bezpieczeństwa ONZ i członka NATO, Zjednoczone Królestwo będzie nadal ważnym partnerem UE we wszystkich czterech wymienionych filarach, a ustanowienie partnerstwa zapewniającego stałą współpracę leży we wspólnym interesie obu stron;

Środa, 14 marca 2018 r.

8. zauważa jednak, że taka współpraca ze Zjednoczonym Królestwem jako państwem trzecim może odbywać się wyłącznie zgodnie z zasadami przedstawionymi w ust. 4 niniejszej rezolucji; przypomina, że UE posiada wiążące wspólne zasady, wspólne instytucje oraz wspólne mechanizmy nadzoru, egzekwowania i orzekania oraz nawet te państwa trzecie, które dysponują identycznym prawodawstwem lub pełnym dostosowaniem regulacyjnym, nie mogą korzystać z takich samych korzyści lub dostępu do rynku co państwa członkowskie UE, na przykład w odniesieniu do czterech swobód i wkładów finansowych z budżetu UE;

9. uważa, że umowa w sprawie przyszłych stosunków powinna zawierać szczegółowe przepisy dotyczące przemieszczania się obywateli z UE do Zjednoczonego Królestwa i ze Zjednoczonego Królestwa do UE po okresie przejściowym, które to przepisy powinny być co najmniej współmierne do stopnia współpracy w ramach czterech filarów wymienionych poniżej;

10. przypomina, że Parlament Europejski będzie musiał zatwierdzić każdą przyszłą umowę między UE i Zjednoczonym Królestwem; podkreśla, że zgodnie z art. 207, 217 i 218 TFUE oraz z odnośnym orzecznictwem musi on być niezwłocznie i w pełni informowany na wszystkich etapach postępowania;

(i) *Stosunki handlowe i gospodarcze*

11. ponownie podkreśla, że członkostwo Zjednoczonego Królestwa w rynku wewnętrznym i unii celnej byłoby najlepszym rozwiązaniem zarówno dla Zjednoczonego Królestwa, jak i UE-27 oraz jedynym, które może zagwarantować dalszy bezproblemowy handel i w pełni zachować korzyści płynące z naszych stosunków gospodarczych; przypomina, że udział w rynku wewnętrznym wymaga pełnego przestrzegania czterech swobód i uwzględnienia odpowiednich przepisów UE, równych warunków działania, w tym poprzez system konkurencji i pomocy państwa, wiążącego orzecznictwo TSUE oraz wkładów do budżetu UE; zauważa, że unia celna usuwa bariery taryfowe i niektóre kontrole celne, ale wymaga zgodności z polityką handlową UE i wspólnej granicy zewnętrznej; odnotowuje, że rząd brytyjski nadal wyklucza zarówno rynek wewnętrzny, jak i unię celną;

12. zauważa, że pogłębiona i kompleksowa strefa wolnego handlu wymaga wiążącego mechanizmu na rzecz konwergencji z dorobkiem prawnym UE oraz wiążącej roli TSUE w interpretacji prawa Unii, a także nie pozwala na wybiórcze podejście do sektorów rynku wewnętrznego;

13. uważa, że obecne stanowisko Zjednoczonego Królestwa jest zgodne jedynie z umową handlową na mocy art. 207 TFUE, która może stanowić filar handlowy i gospodarczy układu o stowarzyszeniu; jest gotowy do współpracy ze Zjednoczonym Królestwem w oparciu o inne wyżej wymienione modele, pod warunkiem że Zjednoczone Królestwo ponownie rozważy swoje obecne bezwzględne warunki;

14. przypomina, że wszystkie ostatnie umowy o wolnym handlu opierają się na trzech głównych elementach: dostępie do rynku, współpracy regulacyjnej i zasadach; podkreśla, że oprócz zasad przedstawionych w ust. 4:

— poziom dostępu do rynku UE musi odpowiadać stopniowi trwałej konwergencji z normami i zasadami technicznymi UE oraz dostosowania do nich, bez możliwości stosowania podejścia sektorowego i przy zachowaniu integralności rynku wewnętrznego,

— należy zagwarantować autonomię UE w ustalaniu prawa i norm UE, jak również rolę TSUE jako jedynego interpretatora prawa UE,

— gwarantowane są równe warunki działania i chronione są normy UE, aby uniknąć równania w dół i zapobiegać arbitrażowi regulacyjnemu ze strony podmiotów rynkowych,

— reguły pochodzenia powinny być oparte na standardowych preferencyjnych zasadach UE oraz na interesach producentów unijskich,

— dostęp do rynku na zasadzie wzajemności musi być negocjowany przy pełnym poszanowaniu zasad Światowej Organizacji Handlu (WTO), w tym zasad dotyczących towarów, usług, zamówień publicznych i – w stosownych przypadkach – bezpośrednich inwestycji zagranicznych oraz wszystkich sposobów świadczenia usług, w tym zobowiązań dotyczących przepływu osób fizycznych przez granice (tryb 4), i odbywać się w pełnej zgodności z przepisami UE w zakresie zasad równego traktowania, w szczególności w przypadku pracowników,

Środa, 14 marca 2018 r.

— zasady dotyczące współpracy regulacyjnej powinny stać się przedmiotem negocjacji, ze szczególnym naciskiem na MŚP, przy uwzględnieniu dobrowolnego charakteru współpracy regulacyjnej i prawa do wprowadzania regulacji w interesie publicznym, przypominając jednocześnie, że przepisy dotyczące współpracy regulacyjnej w umowie handlowej nie mogą w pełni powielać niezakłóconego handlu, jaki gwarantuje członkostwo w rynku wewnętrznym;

15. podkreśla, że w umowie między UE a Zjednoczonym Królestwem należy zachować ramy obecnych stosunków handlowych między UE a krajami trzecimi oraz uniknąć oportunistów przez zapewnienie spójności dzięki zachowaniu odpowiednich taryf i systemu kwot oraz reguł pochodzenia produktów w stosunku do państw trzecich;

16. podkreśla, że w ramach umowy o wolnym handlu dostęp do rynku w przypadku usług jest ograniczony i zawsze wiąże się z wykluczeniami, zastrzeżeniami i wyjątkami;

17. podkreśla, że wystąpienie z rynku wewnętrznego doprowadzi Zjednoczone Królestwo do utraty zarówno praw paszportowych dotyczących usług finansowych, jak i możliwości otwierania oddziałów w UE podlegających nadzorowi Zjednoczonego Królestwa; przypomina, że ustawodawstwo UE przewiduje w niektórych obszarach możliwość uznania przepisów państwa trzeciego za równoważne w oparciu o proporcjonalne i oparte na ocenie ryzyka podejście, oraz odnotowuje bieżące prace ustawodawcze i przyszłe wnioski Komisji w tej kwestii; podkreśla, że decyzje w sprawie równoważności mają zawsze charakter jednostronny; podkreśla także, że w celu zachowania stabilności finansowej i zapewnienia pełnej zgodności z unijnym systemem regulacyjnym i normami oraz ich stosowania, zwyczajowym elementem umów o wolnym handlu są środki ostrożnościowe i ograniczenia transgranicznego świadczenia usług finansowych;

18. podkreśla, że umowa między UE a Zjednoczonym Królestwem powinna obejmować solidny mechanizm rozstrzygania sporów, a także określać struktury zarządzania; podkreśla w związku z tym kompetencję Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w interpretacji kwestii związanych z prawem UE;

19. przypomina, że obecne stanowisko Zjednoczonego Królestwa i nieprzekraczalne granice doprowadzą do kontroli celnych i weryfikacji, które będą miały wpływ na globalne łańcuchy dostaw i procesy produkcyjne, nawet jeśli można uniknąć barier taryfowych; podkreśla znaczenie wysokiego poziomu zbieżności między jednolitym unijnym obszarem VAT a Zjednoczonym Królestwem; uważa, że do ewentualnej późniejszej umowy między Zjednoczonym Królestwem a UE należy włączyć sprawy podatkowe, aby zapewnić najwyższy poziom współpracy między UE i Zjednoczonym Królestwem oraz jego terytoriami zależnymi w dziedzinie opodatkowania osób prawnych;

20. przypomina, że w odniesieniu do żywności i produktów rolnych dostęp do rynku UE jest uzależniony od ścisłego przestrzegania wszystkich przepisów i norm UE, zwłaszcza w zakresie bezpieczeństwa żywności, organizmów zmodyfikowanych genetycznie, pestycydów, oznaczeń geograficznych, dobrostanu zwierząt, etykietowania i identyfikowalności, norm sanitarnych i fitosanitarnych oraz zdrowia ludzi, zwierząt i roślin;

(ii) *Polityka zagraniczna, współpraca w zakresie bezpieczeństwa oraz współpraca na rzecz rozwoju*

21. zauważa, że – jeżeli chodzi o wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa – Zjednoczone Królestwo jako państwo trzecie nie będzie mogło uczestniczyć w procesie podejmowania decyzji przez UE oraz że jedynie państwa członkowskie UE mogą przyjmować wspólne stanowiska i działania UE; wskazuje jednak, że nie wyklucza to mechanizmów konsultacji, które umożliwiłyby Zjednoczonemu Królestwu dostosowanie się do stanowisk UE w zakresie polityki zagranicznej, wspólnych działań, w szczególności dotyczących praw człowieka, lub współpracy wielostronnej, zwłaszcza w ramach ONZ, OBWE i Rady Europy; popiera koordynację w dziedzinie polityki i wdrażania przepisów dotyczących sankcji, w tym embarga na broń i wspólne stanowiska w sprawie wywozu broni;

Środa, 14 marca 2018 r.

22. podkreśla, że takie partnerstwo mogłoby zostać ustanowione na mocy umowy w sprawie ram udziału określającej rolę państw trzecich, co umożliwiłoby udział Zjednoczonego Królestwa w unijnych misjach cywilnych i wojskowych (bez wiodącej roli Zjednoczonego Królestwa), unijnych programach i projektach, w wymianie danych wywiadowczych, w szkoleniach i wymianie personelu wojskowego oraz we współpracy w zakresie polityki zbrojeniowej, w tym w projektach realizowanych w ramach stałej współpracy strukturalnej (PESCO); podkreśla, że taki udział powinien odbywać się bez uszczerbku dla odnośnych stanowisk UE, jej decyzji i prawodawstwa, w tym w sprawie zamówień publicznych i transferów w dziedzinie obronności, a także powinien być z nimi zgodny; stwierdza, że taka współpraca jest uzależniona od pełnego przestrzegania międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego oraz praw podstawowych UE;

23. zauważa, że wszelka współpraca w wyżej wymienionych dziedzinach, która obejmuje wymianę informacji niejawnych UE, w tym danych wywiadowczych, jest uzależniona od zawarcia umowy o bezpieczeństwie informacji w celu ochrony informacji niejawnych UE;

24. zauważa, że w oparciu o inne podobne uzgodnienia z państwami trzecimi Zjednoczone Królestwo może uczestniczyć w programach Unii na rzecz obrony i bezpieczeństwa zewnętrznego (takich jak Europejski Fundusz Obronny, program Galileo i programy na rzecz cyberbezpieczeństwa); nie neguje możliwości dalszego wnoszenia przez Zjednoczone Królestwo wkładu w unijne instrumenty finansowania działań zewnętrznych w ramach realizacji wspólnych celów, zwłaszcza we wspólnym sąsiedztwie;

25. zauważa, że Zjednoczone Królestwo jest jednym z głównych graczy w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju i pomocy humanitarnej oraz że współpraca w tych obszarach między UE a Zjednoczonym Królestwem po brexicie byłaby korzystna dla obu stron;

(iii) *Bezpieczeństwo wewnętrzne*

26. podkreśla, że we wspólnym interesie UE i Zjednoczonego Królestwa leży ustanowienie partnerstwa, które zapewni stałą współpracę w zakresie bezpieczeństwa, by stawić czoła wspólnym zagrożeniom, szczególnie terroryzmowi i przestępczości zorganizowanej, oraz by uniknąć zakłócenia przepływu informacji w tej dziedzinie; zauważa, że państwa trzecie (znajdujące się poza obszarem Schengen) nie korzystają z uprzywilejowanego dostępu do instrumentów UE, w tym baz danych, w tym zakresie, ani nie mogą uczestniczyć w określaniu priorytetów i opracowywaniu wieloletnich celów strategicznych lub planów działań operacyjnych w ramach cyklu polityki unijnej;

27. zauważa również, że oprócz konieczności ochrony toczących się postępowań i dochodzeń z udziałem Zjednoczonego Królestwa za pośrednictwem uzgodnień przejściowych zaistnieje także potrzeba wprowadzenia osobnych uzgodnień ze Zjednoczonym Królestwem jako państwem trzecim w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach karnych, w tym w zakresie ekstradycji i wzajemnej pomocy prawnej, zastępujących obecne rozwiązania, takie jak europejski nakaz aresztowania;

28. jest zdania, że przyszła współpraca może być realizowana w oparciu o uzgodnienia z państwami trzecimi spoza strefy Schengen umożliwiające wymianę danych istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa i współpracy operacyjnej z organami i mechanizmami UE (takimi jak Europol i Eurojust);

29. podkreśla, że taka współpraca powinna gwarantować pewność prawa, musi się opierać na gwarancjach względem praw podstawowych określonych w europejskiej konwencji praw człowieka oraz musi gwarantować poziom ochrony zasadniczo równoważny poziomowi gwarantowanemu Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej; podkreśla ponadto, że w ramach tej współpracy należy w pełni respektować unijne normy ochrony danych oraz że musi ona funkcjonować w oparciu o skuteczne egzekwowanie i rozstrzygnięcie sporów; uważa, że konieczne jest znalezienie rozwiązania w celu uregulowania wymiany danych między UE i Zjednoczonym Królestwem dotyczących egzekwowania prawa, działań wywiadowczych i operacji antyterrorystycznych; podkreśla, że preferowanym i najbezpieczniejszym rozwiązaniem byłaby decyzja stwierdzająca odpowiedni poziom ochrony wydana przez Komisję; przypomina, że w każdym przypadku Zjednoczone Królestwo musi zapewnić równie wysoki stopień ochrony danych jak ten wymagany unijnymi zasadami ochrony danych;

(iv) *Współpraca tematyczna*

30. podkreśla, że zasady określone w ust. 4 powinny również w pełni i bezwarunkowo stosować się do przyszłej współpracy ze Zjednoczonym Królestwem w wielu obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania; podkreśla, że takie umowy będą musiały zapewnić równowagę między prawami i obowiązkami odpowiednio do podobnych umów z innymi państwami trzecimi, lecz z uwzględnieniem bliskości geograficznej i ścisłych powiązań między UE a Zjednoczonym Królestwem;

Środa, 14 marca 2018 r.

31. uważa, że w świetle powyższych zasad i warunków, a także w interesie pasażerów, przewoźników lotniczych, producentów i związków zawodowych musi zostać zapewniona sieć połączeń w drodze umowy o transporcie lotniczym i umowy w sprawie bezpieczeństwa lotniczego; podkreśla jednak, że poziom dostępu do rynku jest uzależniony od stopnia zbliżenia przepisów i dostosowania do dorobku prawnego UE, a także od ustanowienia solidnego mechanizmu arbitrażu i rozstrzygania sporów; ponadto nie wyklucza możliwości przyszłej współpracy ze Zjednoczonym Królestwem we wspieraniu projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w sektorze transportu;

32. rozważa, w odniesieniu do rybołówstwa, wynegocjowanie nowatorskiej formy dwustronnej umowy o partnerstwie będącej rodzajem umowy z państwem trzecim w celu utrzymania wysokiego poziomu współpracy, spójności i konwergencji, co zapewni stabilność i ciągłość wzajemnego dostępu do wód i zasobów zgodnie z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa oraz przepisami dotyczącymi zarządzania i zrównoważonego zarządzania wspólnymi stadami w celu odtworzenia i utrzymania populacji tych stad powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu; podkreśla, że wspólne zarządzanie wspólnie eksploatowanymi stadami wymaga dalszego wkładu Zjednoczonego Królestwa w naukową ocenę tych stad; podkreśla jednak, że wzajemny dostęp do rynku produktów rybołówstwa musi zostać wynegocjowany w ramach przyszłej umowy oraz że dostęp do wewnętrznego rynku UE musi być uzależniony od dostępu statków UE do łowisk Zjednoczonego Królestwa i znajdujących się tam zasobów, jak również od współpracy w zarządzaniu wspólnymi stadami;

33. podkreśla wartość współpracy w dziedzinie kultury i edukacji, w tym uczenia się oraz mobilności młodych ludzi, jak również znaczenie sektora kultury i sektora kreatywnego w dążeniu UE do zacieśnienia więzi z krajami sąsiadującymi i z zadowoleniem przyjąłby dalszą współpracę między UE a Zjednoczonym Królestwem w tych dziedzinach, w tym poprzez odpowiednie programy takie jak Erasmus czy Kreatywna Europa;

34. mógłby rozważyć, w odniesieniu do współpracy w zakresie badań i innowacji, uczestnictwo Zjednoczonego Królestwa jako państwa trzeciego w unijnym programie ramowym w zakresie badań naukowych i innowacji oraz w unijnych programach kosmicznych, lecz wykluczając jakiegokolwiek transfery netto z budżetu UE na rzecz Zjednoczonego Królestwa oraz jakąkolwiek funkcję decyzyjną ze strony Zjednoczonego Królestwa;

35. uważa, że najlepszym rozwiązaniem dla środowiska, dla działań przeciw zmianie klimatu oraz dla zdrowia publicznego i bezpieczeństwa żywności byłoby, gdyby ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa pozostało w pełni spójne z obowiązującymi i przyszłymi przepisami UE, włącznie z dotrzymaniem zobowiązań i celów na rok 2030 już uzgodnionych w ramach unijnego pakietu w sprawie polityki czystego powietrza i unijnego pakietu „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków”; gdyby jednak tak się nie stało, wzywa do wypracowania uzgodnień między UE a Zjednoczonym Królestwem w celu zapewnienia ścisłej współpracy i wysokich standardów w tych kwestiach oraz w celu rozwiązywania transgranicznych kwestii środowiskowych; podkreśla, że wszelka współpraca z agencjami UE w tych obszarach musi opierać się na umowach dwustronnych;

36. mógłby rozważyć wypracowanie podobnych uzgodnień o charakterze uzgodnień z państwem trzecim w obszarach energii, łączności elektronicznej, cyberbezpieczeństwa i technologii informacyjno-komunikacyjnych; jest zdania, że w odniesieniu do energii wszelkie tego rodzaju uzgodnienia powinny gwarantować integralność wewnętrznego rynku energii, przyczynić się do bezpieczeństwa energetycznego, zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności w tej dziedzinie oraz uwzględniać wzajemne połączenia między UE a Zjednoczonym Królestwem; oczekuje, że Zjednoczone Królestwo będzie przestrzegać najwyższych norm bezpieczeństwa jądrowego, jądrowego bezpieczeństwa fizycznego i ochrony radiologicznej, w tym norm dotyczących przemieszczania odpadów i likwidacji;

37. uważa, że unijny program PEACE, który ma na celu wzmocnienie stabilnego i żyjącego w pokoju społeczeństwa poprzez wspieranie pojednania w Irlandii Północnej i w strefie granicznej Irlandii, powinien zostać utrzymany z dalszym udziałem Zjednoczonego Królestwa;

(v) *Zarządzanie przyszłą umową*

38. zaznacza, że każda przyszła umowa między UE a Zjednoczonym Królestwem jako państwem trzecim powinna przewidywać ustanowienie spójnego i solidnego systemu zarządzania stanowiącego nadrzędne ramy dla wszystkich czterech filarów, obejmujące wspólny stały nadzór nad umową / zarządzanie umową oraz mechanizmy rozstrzygania sporów i mechanizmy egzekwowania w odniesieniu do wykładni i stosowania postanowień tej umowy;

Środa, 14 marca 2018 r.

39. podkreśla, że jest absolutnie konieczne, by ten system zarządzania umową w pełni gwarantował autonomię procesu podejmowania decyzji w UE oraz jej porządek prawny, w tym rolę Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej jako jedynego podmiotu dokonującego oficjalnej wykładni prawa UE;

40. podkreśla, że model uzgodnień dotyczących zarządzania umową powinien być współmierny do charakteru, zakresu i zażyłości przyszłych stosunków oraz uwzględniać poziom wzajemnych powiązań, współpracy i bliskości obu partnerów;

41. przystaje na pomysł utworzenia wspólnego komitetu nadzorującego realizację umowy, rozpatrującego rozbieżności w interpretacji i wdrażającego w dobrej wierze uzgodnione środki naprawcze oraz gwarantującego pełnię autonomii regulacyjnej UE, w tym uprawnienia legislacyjne Parlamentu Europejskiego i Rady; podkreśla, że przedstawiciele UE w tym Komitecie powinni podlegać odpowiednim mechanizmom rozliczalności z udziałem Parlamentu Europejskiego;

42. uważa, że w odniesieniu do przepisów, których podstawą są unijne koncepcje prawne, uzgodnienia dotyczące zarządzania umową powinny przewidywać możliwość odwołania się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej; ponownie podkreśla, że w odniesieniu do stosowania i wykładni postanowień umowy innych niż postanowienia dotyczące prawa Unii mechanizm pozasądowego rozstrzygnięcia sporów można przewidzieć wyłącznie wówczas, jeżeli będzie on dawał gwarancje niezależności i bezstronności równoważne z gwarancjami istniejącymi w przypadku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;

(vi) *Równe warunki działania*

43. przypomina, że Zjednoczone Królestwo wraz ze swoimi terytoriami zależnymi w dalszym ciągu powinno przestrzegać norm wynikających z jego zobowiązań międzynarodowych oraz ustawodawstwa i polityki Unii, a także je stosować, zwłaszcza w dziedzinach, o których mowa w ust. 4 powyżej, czyniąc to w sposób odzwierciedlający zakres i stopień intensywności przyszłych stosunków; zwraca uwagę na korzyści wynikające z dostosowania regulacyjnego w oparciu o ustawodawstwo Unii;

44. zauważa, że zakres i szczegółowość umowy w odniesieniu do równych warunków działania będą mieć decydujące znaczenie dla określenia ogólnej rozległości przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem; przypomina, że niezmiennie przestrzeganie przez Zjednoczone Królestwo zasad europejskiego modelu społecznego będzie w tym odgrywać kluczową rolę;

45. wyraża zdecydowane przekonanie, że Zjednoczone Królestwo powinno przestrzegać ewoluujących standardów w zakresie opodatkowania i przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy w ramach wspólnotowego dorobku prawnego, w tym również w odniesieniu do przejrzystości podatkowej, wymiany informacji w sprawach podatkowych i środków przeciwdziałających unikaniu opodatkowania, a także powinno zająć się sytuacją swoich terytoriów zależnych i kwestią nieprzeprzeczenia przez nie kryteriów dotyczących dobrego zarządzania i wymogów w zakresie przejrzystości; domaga się rygorystycznego uzależnienia dostępu do unii celnej od stosowania przez Zjednoczone Królestwo wyżej wymienionych standardów;

46. ponownie wskazuje na potrzebę ustanowienia zabezpieczeń gwarantujących utrzymanie zarówno wysokich standardów, jak i równych warunków działania w dziedzinie ochrony środowiska, działań związanych ze zmianą klimatu, bezpieczeństwa żywności i zdrowia publicznego; podkreśla, że obywatelom i organizacjom pozarządowym należy zagwarantować dostęp do wymiaru sprawiedliwości i odpowiedniego mechanizmu rozpatrywania skarg w odniesieniu do egzekwowania norm pracowniczych i środowiskowych;

47. zauważa, że podobnie jak w przypadku pozostałej części umowy postanowienia dotyczące równych warunków działania będą wymagać solidnych struktur administracyjnych obejmujących odpowiednie mechanizmy gwarantujące właściwe zarządzanie, nadzór, rozstrzygnięcie sporów i egzekwowanie przepisów, a także sankcje i w razie potrzeby środki przejściowe oraz dotyczący obydwu stron wymóg powołania lub w stosownych przypadkach utrzymania niezależnych instytucji zdolnych do skutecznego nadzorowania i wykonania procesu wdrażania;

(vii) *Możliwość uczestnictwa w programach UE*

48. podkreśla, że warunki uczestnictwa Zjednoczonego Królestwa w działaniach i programach UE będą równoważne z zasadami mającymi zastosowanie do krajów trzecich spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego; podkreśla, że uczestnictwo Zjednoczonego Królestwa musi być wynikiem wspólnych uzgodnień w łonie UE przy poszanowaniu wszelkich stosownych zasad, mechanizmów i warunków uczestnictwa, w tym również w odniesieniu do finansowania, realizacji, kontroli i udzielania absolutorium, a także bez możliwości dokonywania transferów netto z budżetu UE na korzyść Zjednoczonego Królestwa;

Środa, 14 marca 2018 r.

49. przypomina ogólną zasadę, zgodnie z którą Zjednoczone Królestwo jako kraj trzeci nie może współtworzyć agencji UE ani mieć do nich dostępu; zwraca jednak uwagę, że nie wyklucza to współpracy w szczególnych przypadkach na ściśle ustalonych zasadach wymagających przestrzegania wszelkich odnośnych przepisów i wnoszenia wkładów finansowych; zwraca uwagę, że w kolejnych wieloletnich ramach finansowych koniecznie należy uwzględnić konsekwencje wynikające z przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem;

Umowa o wystąpieniu

50. z zadowoleniem przyjmuje projekt umowy o wystąpieniu, przedstawiony przez Komisję w dniu 28 lutego 2018 r., który w dużej mierze odzwierciedla poglądy Parlamentu; zwraca uwagę, że projekt sporządzono na podstawie wspólnego sprawozdania z dnia 8 grudnia 2017 r., uzgodnionego przez obydwie strony, oraz stanowiska UE odnośnie do innych kwestii związanych z wystąpieniem;

51. wyraża zadowolenie z postanowień instytucjonalnych i mechanizmów rozstrzygania sporów, określonych w projekcie umowy o wystąpieniu, w tym zawieszenia korzyści w okresie przejściowym, zgodnie z art. 165 projektu umowy o wystąpieniu, gdyby nie przestrzegano zobowiązań i postanowień wynikających z umowy o wystąpieniu;

(i) Prawa obywateli

52. z zadowoleniem przyjmuje ogólne podejście przyjęte odnośnie do praw obywateli w części drugiej projektu umowy o wystąpieniu, przedstawionego przez Komisję, ale ponownie podkreśla, że rozwiązanie wszystkich nierozstrzygniętych kwestii dotyczących praw obywateli oraz zadbanie o to, aby prawa obywateli UE legalnie zamieszkujących w Zjednoczonym Królestwie i obywateli Zjednoczonego Królestwa legalnie zamieszkujących w UE-27 nie ucierpiały z powodu brexitu, będzie jedną z kluczowych kwestii, jeżeli chodzi o uzyskanie zgody Parlamentu; popiera uwzględnienie odniesienia do przyszłych małżonków; przyjmuje do wiadomości postanowienia dotyczące procedur administracyjnych obowiązujących podczas starania się o uzyskanie statusu stałego rezydenta i wskazuje na potrzebę umożliwienia rodzinom wszczęcia odpowiedniego postępowania za pomocą pojedynczego formularza o charakterze deklaracyjnym, przenoszącego ciężar dowodu na władze Zjednoczonego Królestwa; podkreśla, że Parlament Europejski będzie sprawdzał, czy procedury te są skutecznie wdrażane, proste, jasne i bezpłatne; domaga się zagwarantowania w przyszłości prawa obywateli Zjednoczonego Królestwa, którzy obecnie zamieszkują w jednym z 27 państw członkowskich UE, do swobodnego przemieszczania się po całej UE, a także prawa do głosowania w wyborach samorządowych w przypadku wszystkich obywateli objętych umową o wystąpieniu; apeluje również o zagwarantowanie obywatelom UE objętym umową o wystąpieniu dożywotniego prawa do powrotu do Zjednoczonego Królestwa, ochrony przed wydalaniem dla osób niepełnosprawnych i ich opiekunów oraz ochrony praw proceduralnych związanych z wydalaniem, o których mowa w dyrektywie 2004/38/WE, jak i praw obywateli krajów trzecich, ustanowionych na mocy prawa UE;

53. zwraca uwagę, że podczas okresu przejściowego obywatele UE przybywający do Zjednoczonego Królestwa muszą korzystać z takich samych praw jak obywatele, którzy przybyli tam przed rozpoczęciem obowiązywania okresu przejściowego; w tym kontekście odrzuca propozycję zawartą w ostatnim dokumencie programowym opublikowanym przez rząd Zjednoczonego Królestwa, zgodnie z którą dokonywano by rozróżnienia na obywateli UE, którzy będą przybywać przed rozpoczęciem okresu przejściowego, oraz na obywateli przybywających po jego rozpoczęciu;

54. ponownie podkreśla, że wielu obywateli Zjednoczonego Królestwa wyraziło zdecydowany sprzeciw wobec utraty praw, z których obecnie korzystają na mocy art. 20 TFUE; proponuje, aby UE-27 zbadała, w jaki sposób można załagodzić tę sytuację w ramach prawa pierwotnego UE przy pełnym poszanowaniu zasady wzajemności, równości, symetrii i niedyskryminacji; zwraca uwagę na niedawne odesłanie do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej sprawy wniesionej do sądu w Holandii i dotyczącej zachowania przez obywateli Zjednoczonego Królestwa praw wynikających z obywatelstwa UE po brexicie;

(ii) Irlandia i Irlandia Północna

55. z zadowoleniem przyjmuje protokół w sprawie Irlandii i Irlandii Północnej, zawarty w przedstawionym przez Komisję projekcie umowy o wystąpieniu i wdrażający mechanizm ochronny określony we wspólnym sprawozdaniu z dnia 8 grudnia 2017 r.; podkreśla, że protokół zawiera konkretne rozwiązanie umożliwiające utrzymanie współpracy na osi północ-południe i uniknięcie twardej granicy między Irlandią Północną a Irlandią, co jest konieczne, gdyby nie znaleziono alternatywy w ramach ogólnych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem bądź w oparciu o rozwiązania szczegółowe, które ma zaproponować Zjednoczone Królestwo, zgodnie z ust. 49 wspólnego sprawozdania;

Środa, 14 marca 2018 r.

56. przypomina, jak ważne jest zobowiązanie Zjednoczonego Królestwa do zadbania o to, aby nie doszło do ograniczenia praw, w tym praw społecznych i demokratycznych, gwarancji ani równości szans, określonych w porozumieniu wielokopijnym, stosownie do zobowiązań zawartych we wspólnym sprawozdaniu; domaga się transpozycji wszystkich elementów wspólnej strefy podróżowania oraz utrzymania praw obywateli UE do swobodnego przemieszczania się, ustanowionych w prawie UE i na mocy porozumienia wielokopijnego;

(iii) *Okres przejściowy*

57. ponownie wskazuje na zasady przedstawione w swojej rezolucji z dnia 13 grudnia 2017 r., zgodnie z którymi po dacie wystąpienia Zjednoczone Królestwo nie będzie już częścią instytucji i organów UE ani nie będzie brać udziału w podejmowaniu decyzji, a okres przejściowy polega jedynie na przedłużeniu obowiązywania wspólnotowego dorobku prawnego i stosowania wobec Zjednoczonego Królestwa istniejących instrumentów i struktur o charakterze regulacyjnym, budżetowym, nadzorczym, sądowym i umożliwiającym egzekucję; w pełni popiera mandat negocjacyjny ustanowiony w wytycznych negocjacyjnych Rady Europejskiej, wytycznych negocjacyjnych Rady i najnowszym stanowisku negocjacyjnym Komisji w tej sprawie;

58. z zadowoleniem przyjmuje część czwartą projektu umowy o wystąpieniu, która to część dotyczy uregulowań przejściowych, oraz wyraża dla niej poparcie; ponownie podkreśla, że wszystkie prawa obywateli wynikające z prawodawstwa Unii powinny obowiązywać w okresie przejściowym; podkreśla, że ma to również zastosowanie do obywateli UE przybywających do Zjednoczonego Królestwa w okresie przejściowym, którzy powinni korzystać z dokładnie takich samych praw, zwłaszcza jeżeli chodzi o świadczenia na dziecko, łączenie rodzin i możliwość dochodzenia odszkodowania na drodze sądowej przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej;

59. przypomina, że wszystkie uregulowania przejściowe muszą być w pełni zgodne z zobowiązaniami wynikającymi z członkostwa w WTO, aby nie zakłócały stosunków handlowych z krajami trzecimi;

60. domaga się, aby wszelkie przyszłe umowy handlowe, które Zjednoczone Królestwo wynegocjuje z państwami trzecimi po wystąpieniu z UE, mogły wejść w życie dopiero po zakończeniu okresu obowiązywania postanowień przejściowych;

61. przypomina, że od dnia wystąpienia z UE Zjednoczone Królestwo nie będzie już mogło czerpać korzyści z umów międzynarodowych zawieranych przez UE, państwa członkowskie działające w jej imieniu lub UE i państwa członkowskie działające wspólnie; zwraca uwagę, że w okresie przejściowym na Zjednoczonym Królestwie nadal będą spoczywać zobowiązania wynikające z tych umów; podkreśla, że Zjednoczone Królestwo nie będzie mogło uczestniczyć w strukturach zarządzania ani w procedurach podejmowania decyzji, przewidzianych na mocy tych umów;

62. zwraca uwagę, że uregulowania przejściowe można będzie wdrożyć dopiero po wejściu w życie umowy o wystąpieniu, gdyż stanowią one jej część;

(iv) *Inne kwestie dotyczące wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE*

63. apeluje o bezzwłoczne porozumienie w kwestii wszystkich postanowień dotyczących wystąpienia, zawartych w części trzeciej projektu umowy o wystąpieniu, oraz wzywa Zjednoczone Królestwo do zajęcia jasnego stanowiska – o ile jeszcze tego nie uczyniło – w sprawie wszystkich nierozstrzygniętych kwestii związanych z jego uporządkowanym wystąpieniem z UE;

Gotowość

64. podkreśla znaczenie działań podejmowanych przez Komisję i państwa członkowskie na różnych szczeblach w odniesieniu do kwestii uwrażliwienia i gotowości; zaznacza, że z uwagi na niepewność wywołaną brexitem nie tylko instytucje UE, ale również władze krajowe, podmioty gospodarcze i w szczególności obywatele muszą zostać ostrzeżeni i otrzymywać rzetelne informacje, aby mogli się odpowiednio przygotować na wszystkie możliwe scenariusze, w tym również na możliwość niezawarcia umowy; apeluje w szczególności o podjęcie działań skierowanych do jak największej liczby zainteresowanych sektorów i osób, w tym również w następujących dziedzinach:

— nieprzerwany i bezpieczny dostęp do lekarstw stosowanych u zwierząt i ludzi oraz urządzeń medycznych dla pacjentów, w tym pewna i stała dostawa izotopów promieniotwórczych;

— usługi finansowe dla podmiotów gospodarczych;

Środa, 14 marca 2018 r.

- przygotowanie małych i średnich przedsiębiorstw oraz niewielkich podmiotów prowadzących handel ze Zjednoczonym Królestwem, takich jak producenci rolno-spożywczy oraz producenci produktów rybołówstwa, którzy po raz pierwszy w ramach swojej działalności mogą zacząć mieć do czynienia z procedurami wywozowymi i pewnymi rodzajami wymogów, w tym wymogów sanitarnych i fitosanitarnych;
- ograniczenia i wymogi wynikające z nowych ram prawnych, dotyczące transportu pasażerów i towarów, oraz skutki, jakie mogą one mieć na elementy łańcucha dostaw, przetwórstwa i dystrybucji żywności, funkcjonujące w oparciu o zasadę „dokładnie na czas”;
- możliwości w zakresie poprawnego etykietowania, identyfikowalności i rzeczywistego pochodzenia produktów rolnych i produktów rybołówstwa, aby zagwarantować przestrzeganie norm w zakresie bezpieczeństwa żywności, dobrostanu zwierząt i udostępniania konsumentom dokładnych informacji o produktach spożywczych;
- ramy prawne w zakresie ochrony danych;
- wskazanie przez Komisję przepisów prawnych UE wymagających modyfikacji w wyniku brexitu;

o

o o

65. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej, parlamentom państw członkowskich oraz rządowi Zjednoczonego Królestwa.
